

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/80/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4615205461
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4615205461.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Marty Polyákovej a JUDr. Lenky Halmešovej, právnej veci žalobcu: H. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, F. proti žalovaným: 1/ F. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. U. XXXX/X, S., 2/ Y. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. M. 2, S., zastúpená Mgr. Júliusom Meszárošom, advokátom so sídlom Námestie sv. Anny 7269/20B, Trenčín, o zaplatenie zmluvnej pokuty, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č.k. 9C/35/2015-181 zo dňa 24. septembra 2019 v spojení s opravným uznesením č.k. 9C/35/2015-221 zo dňa 28.septembra 2021 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku, ako aj vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

Žalovaným priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1.Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. zaviazal žalovaných v 1/ a 2/ rade zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne zmluvnú pokutu vo výške 69,14 eura. Výrokom II. žalobu vo zvyšku zamietol. O trovách rozhodol tak, že stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 657, § 658, §517 ods. 1,2, § 544 ods. 1,2, § 545 ods. 1,2,3, § 545a Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., § 232 ods. 2, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku ako aj zisteným skutkovým stavom, na základe čoho dospel k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty je dôvodný čo do výšky 69,14 eura, preto vo zvyšku žalobcu ako nedôvodnú zamietol a stranám sporu vzhľadom na rovnaký úspech v konaní nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení poukázal na obsah žaloby, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovaným zaplatenia sumy 69,14 eura titulom pôžičky spolu so zmluvnou pokutou vo výške 1% denne zo sumy 69,14 eura od 21.06.2012 do zaplatenia. Poukázal na to, že súd dňa 30.06.2015 vydal vo veci platobný rozkaz č. k. 9C/35/2015-11, voči ktorému žalovaní podali odpor. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 9C/35/2015-56 zo dňa 07.12.2015, rozhodol tak, že návrh zamietol, proti ktorému rozsudku podal riadny opravný prostriedok žalobca a Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 7Co/254/2016-96 zo dňa 04.05.2017 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 69,14 eura potvrdil a v časti týkajúcej sa zamietnutia zmluvnej pokuty, ako aj vo výroku o trovách konania vec zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na zistený skutkový stav, z ktorého mal preukázané, že strany konania uzatvorili dňa 07.09.2011 nájomnú zmluvu, kde predmetom nájmu bol samostatný dvojizbový byt v rodinnom dome v F., postavený na parcele č. XXXX. Zmluvné strany sa dohodli, že môžu nájomný pomer vypovedať len v trojmesačnej výpovednej lehote, zásadne písomnou

formou. Z výpovedi z nájomnej zmluvy vyplýva, že žalobca podal výpoveď z nájomnej zmluvy s tým, že výpoveď začína plynúť 01.05.2012 a nájom končí k 31.07.2012. Zároveň bolo v tejto výpovedi dohodnuté, že žalovaní v 1/ a v 2/ rade sa zaväzujú vrátiť žalobcovi sumu 69,14 eura do 20.06.2012, pričom za porušenie tohto záväzku sa zaviazali zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 1% denne až do zaplatenia z dlžnej sumy. Súd prvej inštancie mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že strany sporu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti si dojednali zmluvnú pokutu a to dňa 30.04.2012 pričom bolo preukázané, že obaja žalovaní túto povinnosť porušili, ktorú skutočnosť nenamietali ani pri výsluchu respektíve pri jednotlivých písomných vyjadreniach. Poukázal na to, že v priebehu konania žalobca upravil výšku zmluvnej pokuty z 1% denne na 0,5% denne. Zdôraznil, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenie zmluvnej pokuty za obdobie omeškania žalovaných so splnením záväzku, teda za obdobie od 21.06.2012 do 11.08.2015 čo predstavuje omeškanie 1137 dní, čo predstavuje výšku dojednanej zmluvnej pokuty v sume 784,53 eura (1% denne). Poukázal na to, že upravenou žalobou sa žalobca domáhal zaplatenia zmluvnej pokuty v polovičnej výške, teda 390,26 eura (0,5% denne), ktorú súd prvej inštancie vyhodnotil ako neprimeranú a to s poukazom na povahu a význam povinnosti, ktorej nesplnenie sa zmluvnou povinnosťou zabezpečuje a preto využil moderačné oprávnenie v zmysle § 545a OZ a znížil neprimerane vysokú zmluvnú pokutu na sumu 69,14 eura, ktorá suma predstavuje 100% hodnoty zabezpečovacieho záväzku. Takáto suma sa súdu prvej inštancie javila ako primeraná s poukazom na povahu veci. O trovách rozhodol tak, že sporovým stranám nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže mal za to, že v predmetnom konaní mali strany pomerne rovnaký úspech.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a to voči zamietajúcemu výroku a výroku o trovách konania. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne navrhol rozhodnúť tak, že žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne zmluvnú pokutu vo výške 0,5% denne z dlžnej čiastky 69,14 eura od 21.06.2012 do 11.08.2015. Zároveň žiadal priznať 100% náhrady trov konania.

3. V podanom odvolaní uviedol, že nesprávnym rozhodnutím súdu prvej inštancie došlo k znemožneniu realizácie procesných práv žalobcu v takej miere, že došlo k porušeniu jeho základného práva na spravodlivý proces a súd prvej inštancie nesprávnym právnym posúdením veci dospel k názoru, že ním uplatnený nárok na zmluvnú pokutu vo výške 0,5% z istiny je neprimerane vysoký. Mal za to, že zmluvná pokuta je primeraná zabezpečovaniu záväzku a účelu, ktorý bol dohodou o zmluvnej pokute účastníkmi konania sledovaný, teda včasné plnenie si povinnosti splatenia dlhu a to vzhľadom na tú skutočnosť, že ako veriteľ od dlžníkov nepožadoval žiadne úroky a ani úroky z omeškania. V tejto súvislosti poukázal na začiatok pôžičky, ktorý bol 30.04.2012 a začiatok plynutia zmluvnej pokuty, ktorý nastal 21.06.2012 a bol ukončený do 11.08.2015 poukázaním mu dlžnej sumy žalovanou v 2. rade. To, že žalovaní sú v omeškani so splatením dlhu 1137 dní, si zapríčinili sami svojou nečinnosťou tým, že porušili § 3 OZ a teda neplnili riadne a včas. Zdôraznil, že ako žalobca mal právo zabezpečiť si poskytnuté finančné prostriedky žalovaným a nemohol predpokladať v čase uzatvorenia zmluvy, že nastane porušenie povinnosti žalovaných splniť dlh riadne a včas. Mal za to, že s prihliadnutím na výšku poskytnutej pôžičky dvom ľuďom, ktorí nie sú v rodinnom vzťahu bezúročne, uplatnená výška zmluvnej pokuty nie je v rozpore ani s § 3 OZ. Ďalej mal za to, že výška uplatnenej zmluvnej pokuty nijako neprekračuje účel zmluvnej pokuty spočívajúci najmä v hrozne dostatočne citeľnou majetkovou sankciou voči dlžníkovi pre prípad, že nesplní zabezpečovaciu povinnosť a v dostatočnom zabezpečení veriteľa proti prípadným škodám, ktoré by mu mohli nesplnením zabezpečenej povinnosti vzniknúť. Výsledná výška zmluvnej pokuty predstavujúce 5,6 násobku zabezpečenej pohľadávky je totiž podľa názoru žalobcu dôsledkom dlhej doby, ktorá uplynula odo dňa splatnosti zabezpečenej pohľadávky do jej zaplatenia. Žalobca ďalej uviedol, že nie je pravdou, že žalovaná nemala finančné prostriedky na úhradu dlhu 69,14 eura. Žalovaní nereagovali na jeho výzvy a pokusy o mimosúdne dojednanie a spoliehali sa na to, že sa aj tento dlh premlčí, tak ako sa premlčal ich dlh v predchádzajúcom prípade, keď im požičal podobnú sumu. Uviedol, že nesúhlasí s tvrdením, že svojim konaním bezdôvodne zmaril možnosť ukončiť spor, tak ako bolo dohodnuté na pojednávaní dňa 02.04.2019. Žiadal odvolací súd, aby pri rozhodovaní o primeranosti dohodnutej výšky zmluvnej pokuty, ktorú v konaní znížil z 1% na 0,5% vychádzal z dĺžky omeškania. V závere svojho odvolania poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo172/2007 zo dňa 30.09.2008.

4. Žalovaná v 2/ rade vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a zároveň žiadala priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Uviedla, že žalobca v žiadnej časti svojho odvolania neuviedol, v čom vidí pochybenie súdu prvej

inštancie a čo mu jeho odvolaním vytýka stým, že žalobca v jeho odvolaní poukazuje na rovnaké skutočnosti a uvádza rovnaké argumenty ako v jeho žalobnom návrhu. Poukázala na skutočnosť, že na pojednávaní dňa 02.04.2019 žalobca súhlasil s tým, aby bola vec uzavretá mimosúdne tak, že žalovaná v 2/ rade mu na základe písomnej dohody uhradí sumu 100,- eur, ktorou úhradou bude žalobca považovať jeho nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty za usporiadaný bezo zvyšku. Uviedla, že jej právny zástupca doručil emailom žalobcovi dňa 03.04.2019 návrh dohody o urovaní s výzvou na jej pripomienkovanie. Žalobca mu emailom zo dňa 06.04.2019 oznámil, že po porade mu jeho advokát odporučil zaslaný návrh nepodpísať s tým, že navrhol, aby poukázala sumu 100,- eur aj bez uzavretia dohody a on zoberie žalobu v celom rozsahu späť avšak s prihliadnutím na predchádzajúcemu správaniu žalobcu nemala žiadnu záruku, že svoje slovo dodrží a preto úhradu nevykonala, ale požiadal svojho zástupcu, aby v procese uzavretia mimosúdnej dohody pokračoval. Ten žalobcu kontaktoval emailom zo dňa 09.04.2019, v ktorom žiadal záruku, že žalobca bez uzavretia dohody dodrží svoj prísľub na čo mu žalobca odpovedal emailom zo dňa 10.04.2019, ktorým vzal späť jeho návrh na dohodu s tým, aby vo veci rozhodol súd. Zdôraznila, že žalobca v priebehu tohto konania po úhrade sumy 69,14 eura z jej strany účelovo tvrdil, že predmetnú sumu započítal s iným nárokom uplatneným v inom konaní s cieľom predĺžiť jej omeškania so splnením záväzku a teda vo svoj prospech získať čo najvyššie plnenie titulom zmluvnej pokuty. Žiadala zohľadniť, že len vinou žalobcu konanie pokračovalo a bolo potrebné až meritórnym rozhodnutím súdu rozhodnúť o uplatnenom nároku, pretože ak by žalobca dodržel prísľub o jeho ochote uzavrieť mimosúdnu dohodu na pojednávaní dňa 02.04.2019, bol by získal od nej platbu vo výške 100,- eur, čím by bola táto vec uzavretá. Vo vzťahu k zmluvnej pokute žalovaná v 2/ rade poukázala na skutočnosť, že zmluvná pokuta tak, ako bola medzi stranami sporu dohodnutá 1% z hodnoty pôžičky 69,14 eura za každý deň omeškania je neprimeraná zabezpečenému záväzku a preto navrhla, aby súd postupom podľa §545a OZ, takto neprimerane vysokú zmluvnú pokutu s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti znížil. Taktiež poukázala na to, že žalobcovi nesplnením povinnosti žalovanými žiadna škoda nevznikla resp. že v tomto konaní vznik žiadnej škody neuvádzal a ani nepreukázal. Žalovaná v 2/ rade nevzhladla žiadne dôvody na zrušenie napadnutého rozhodnutia, tak ako to navrhuje žalobca.

5.Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania je vecne správne a odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania, v spojení s opravným uznesením ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6.Kedže odvolací súd dospel k tomu, že rozsudok súdu prvej inštancie je správny a dostatočne odôvodnený, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 387 CSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí, vrátane citácie právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť dôvodov, ktoré súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol.

7.Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca so žalovanými uzatvorili dňa 07.09.2011 nájomnú zmluvu, v ktorej predmetom bol samostatný dvojizbový byt v rodinnom dome na Ul. M. XX v F., postavený na parcele č. XXXX s tým, že strany sa dohodli, že môžu nájomný pomer vypovedať len v trojmesačnej výpovednej lehote, zásadne písomnou formou. Z výpovedi nájomnej zmluvy zo dňa 30.04. 2012 (čl.6) vyplýva, že žalobca uložil žalovanému v 1. rade výpoveď z nájomnej zmluva s tým, že výpovedná doba začína plynúť dňa 01.05.2012 a nájom končí ku dňu 31.07.2012. Vo výpovedi bolo súčasne dohodnuté, že žalovaní sa zaväzujú pod hrozbou zmluvnej pokuty za porušenie tohto záväzku vo výške 1% denne až do zaplatenia z dlžnej sumy, že vrátia žalobcovi sumu 69,14 eura do 20.06.2012. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol platobným rozkazom č. k. 9C/35/2015-11 zo dňa 30.06.2015, proti ktorému podali obaja žalovaní odpor. Súd prvej inštancie následne rozsudkom č. k. 9C/35/2015-56 zo dňa 07.12.2015 návrh žalobcu zamietol s tým, že žalobca je povinný žalovaným v 1. a 2. rade zaplatiť náhradu trov konania v sume 16,50 eura, proti ktorému podal žalobca odvolanie a Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 7Co/254/2016-96 zo dňa 04.05.2017 rozhodol, tak že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 69,14 eura potvrdil a v časti týkajúcej sa

zamietnutia zmluvnej pokuty ako aj vo výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom tak ako je to uvedené v bode 1. tohto odôvodnenia.

8. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutie odvolací súd uvádza, že zmluvná pokuta je v súčasnosti upravená v ust. § 544 a § 545a Občianskeho zákonníka a táto úprava platí nielen pre občianskoprávne vzťahy ale aj pre vzťahy, ktoré sa inak riadia Obchodným zákonníkom a to s ohľadom na pomer obchodného zákonníka k občianskemu zákonníku s odchýlkami uvedenými v ust. 300 až 302 Obchodného zákonníka. Závazok zo zmluvnej pokuty je akcesorickým záväzkom. Preto musí nutne existovať zaistená povinnosť, aby bolo možné vôbec uvažovať o jej porušení a až potom je možné počítať zo vznikom práva na zaplatenie zmluvnej pokuty. Oprávnenie znížiť zmluvnú pokutu je dané súdom. Neprimerane vysokú pokutu môže súd znížiť a pokiaľ sú splnené zákonné podmienky pre jej zníženie, súd by tak mal aj urobiť.

9. Podľa § 545a Občianskeho zákonníka, neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody

10. Odvolací súd mal rovnako ako súd prvej inštancie za nesporné, že si strany sporu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dojednali zmluvnú pokutu dňa 30.04.2012 a že obaja žalovaní túto zmluvnú povinnosť porušili. Žalobca si v konaní najskôr uplatnil zmluvnú pokutu vo výške 1% za každý deň omeškania. V priebehu konania zmluvnú pokutu, ktorú požadoval zaplatiť znížil na 0,5% denne za čas od 21.06.2012 do 11.08.2015, kedy mu dlžná suma žalovanou v 2. rade bola zaplatená. Omeškanie žalovaných so splatením dluhu tak predstavovalo 1137 dní. Žalobca vo podanom odvolaní namietal výšku zmluvnej pokuty určenej súdom prvej inštancie na sumu 69,14 eura a tvrdil, že ním navrhovaná výška zmluvnej pokuty je primeraná zabezpečovnému záväzku a účelu, ktorý bol dohodou o zmluvnej pokute sledovaný. Odvolací v tejto súvislosti zdôrazňuje, že súd má pri primeranom znížení zmluvnej pokuty prihliadať predovšetkým a hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Určenie hodnoty zabezpečenej povinnosti záleží od toho, či predmetom plnenia je plnenie peňažnej alebo nepeňažnej povahy. V prípade peňažného plnenia je výška plnenia vyčíslená v zmluve. Pri posudzovaní súdu, kam až (v akom rozsahu) neprimerane vysokú zmluvnú pokutu zníži, je tento zo zákona povinný prihliadnuť na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Možnosť súdu znížiť zmluvnú pokutu nie je neobmedzená, pričom veriteľ má v zásade vždy právo na pokutu najmenej vo výške vzniknutej škody, ktorá mu vznikla. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie správne vyhodnotil výšku zmluvnej pokuty v sume 393,06 eura (1137 dní x 0,3457, 0,5% zo 69,14=0,3457) za neprimeranú vzhľadom na povahu a význam zabezpečenej povinnosti žalovaných, ktorá predstavovala omeškanie zo zaplatením sumy 69,14 eura. Súd prvej inštancie správne využil moderačné právo v zmysle ust. §545a Občianskeho zákonníka a znížil neprimerane vysokú zmluvnú pokutu na sumu 69,14 eura, ktorá predstavuje rovnakú sumu ako predstavuje zabezpečený dlh žalovaných. Takto určená výška zmluvnej pokuty zodpovedá primeranosti a významu zabezpečovanej povinnosti a to aj napriek tomu, že dĺžka omeškania žalovaných bola 1137 dní teda je vypočítaná za obdobie od 21.06.2012 do 11.08.2015. Žalovaní si od žalobcu požičali sumu 69,14 eura dňa 30. 04.2012, ktorú žalovaná zaplatila 11.08.2015. Pretože došlo k porušeniu povinnosti žalovaných zaplatiť dlh vo výške 69,14 eura do 20.06.2012 vznikla im povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu, ktorú súd oprávnenne znížil s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Pritom správne prihliadne aj na prípadnú výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

11. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že strany sporu sa nedohodli na zaplatení úrokov ako odmeny za poskytnutej sumy, pre prípad porušenia záväzku dojednali len zaplatenie zmluvnej pokuty. V takom prípade by potom výška sumy predstavujúca úroky za obdobie od 30.04.2012 do 11.08.2015 mohla predstavovať výšku škody. V danom prípade ide o občianskoprávny vzťah medzi fyzickými osobami, pričom odvolací súd vychádzal z toho záveru, že výška úrokov by mohla byť v zásade rovnaká ako je výška, ktorú poskytovali v tom čase peňažné ústavy. Výška spotrebiteľských úrokov na úvery s fixáciou do 1 roka podľa Národnej banky Slovenska v 2. štvrtroku 2012 v priemerne predstavovala výšku 7,75 % ročne. Úrok zo sumy 69,14 pri výške úroku 7,75 % ročne, by predstavoval sumu 5,36 eura ročne a denný úrok by predstavoval sumu 0,0146804 eura. Za počet dní meškania 1198, by potom úrok za dobu 30.04.2012 do 11.08.2015 predstavoval sumu 17,59 eura. V prípade úroku z omeškania je zákonná ročná sadzba úroku z omeškania v čase vzniku omeškania t.j. 21.06.2012 - 9 %. V takom prípade by potom výška sumy predstavujúca úroky za obdobie od 21.06.2012 do 11.08.2015 tiež

mohla predstavovať výšku škody. Úrok zo sumy 69,14 vo výške 9% ročne predstavuje sumu 6,22 eura a denný úrok by predstavoval sumu 0,017 eura. Za počet dní meškania 1137 by potom úrok z omeškania za dobu 21.06.2012 do 11.08.2015 predstavoval sumu 19,38 eura. Úrok aj úrok z omeškania by potom spolu predstavovali sumu 36,97 (17,59 + 19,38) eura. Keďže zmluvná pokuta predstavuje aj paušalizovanú náhradu škody, pričom škodu v tomto prípade predstavuje úrok a úrok z omeškania spolu vo výške 36,97 eura je možné prijať záver, že súdom určená zmluvná pokuta vo výške 69,14 eura presahuje jej výšku o 32,17 eura t.j. o 46,53%.

12. Primeranosť zmluvnej pokuty je treba posúdiť s prihliadnutím k celkovým okolnostiam právneho úkonu, ako i vzájomný pomer pôvodnej a sankčnej povinnosti. Dojednaná zmluvná pokuta má niekoľko funkcií a to funkciu prevenčnú, tiež funkciu reparačnú (uhradzovaciú), lebo jej zmyslom je nahradiť veriteľovi ujmu, ktorá mu vznikla v dôsledku porušenia povinnosti zo strany dlžníka. Zároveň však zmluvná pokuta môže zahŕňať aj ďalšie sumy, ktoré predstavujú určitú sankciu postihujúcu toho, kto povinnosť porušil.

13. K námietke žalobcu, že výška dohodnutej zmluvnej pokuty nie je neprimeraná, pretože je závislá na dĺžke doby omeškania žalovaných, pričom práve počet dní omeškania 1137 má za následok jej konečnú výšku odvolací súd uvádza, že v danom prípade bola neprimerane vysoká zmluvná pokuta dohodnutá percentuálne a to 1% za každý deň omeškania, ktorú v priebehu konania žalobca zmenil a domáhal sa priznania zmluvnej pokuty vo výške 0,5 % denne, čo predstavuje 182,50 % ročne. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne takto dojednanú výšku zmluvnej pokuty považoval za neprimeranú a jej výšku znížil na sumu 69,14 eura. Takto určená výška zmluvnej pokuty t.j. suma 69,14 eura predstavujúca 100% sumy, zabezpečenej zmluvnou pokutou je podľa názoru odvolacieho súdu primeraná aj s ohľadom na dĺžku omeškania žalovaných, keďže v danom prípade bola zmluvná pokuta dohodnutá percentuálne za každý deň omeškania so splnením záväzku. Súdom ustálená výška zmluvnej pokuty plní prevenčnú, reparačnú aj sankčnú funkciu a zodpovedá aj pomeru pôvodnej a sankčnej povinnosti.

14. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaní, ktorí boli v odvolacom konaní úspešní priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).